Ikuisuuspäämääriä

Urantia-seuran kesäpäivät, esitelmä 22.8.2026 • Matti Tossavainen

1. Johdanto

Jeesus käytti opetuksissaan kahta arviointiperustetta: 1) tuoko se Jumalan ihmisen luokse ja 2) viekö se ihmisen Jumalan luokse. Näistä kaksinaisista lähtökohdista koetan luonnostella kuvauksen ikuisista päämääristä. Jumalat paljastavat tavoitteitaan vähän kerrallaan, eikä tähän mennessä kaikkia ole tuotu finiittisyydessä esiin. Luoduille on myös asetettu ikuisia päämääriä, joita futuristisen tulevaisuuden puitteissa voimme saavuttaa.

2. Mitä ikuisuus tarkoittaa?

Taustaa

Minua motivoi erityisesti Urantia-kirjan maininta:

> *”… EI RIITÄ, että ylösnousemuskuolevainen sattuu tietämään jotakin Jumaluuden suhteista kosmisen todellisuuden syntyhistoriaan ja ilmentymiin, vaan hänen tulisi käsittää jotakin myös suhteista, jotka vallitsevat hänen itsensä sekä toisaalta eksistentiaalisen ja toisaalta kokemuksellisen todellisuuden, potentiaalisen ja aktuaalisen todellisuuden, monilukuisten tasojen välillä. Ihmisen maallista suunnistautumista, hänen kosmista ymmärrystään ja hänen hengellistä suunnanvalintaansa, kaikkia näitä kohentaa parempi käsitys universumitodellisuuksista ja menetelmistä, joilla ne liittyvät toisiinsa, integroituvat ja yhdistyvät.”*[1]

Varoituksen sana on paikallaan: olemme vajavaisia olentoja ja jumaluuksiin verrattuna suhteellisia ja osittaisia. Suhteellisten olentojen on vaikeaa käsittää lopullisuuksia riippumatta siitä, ovatko ne eksistentiaalisia vai kokemuksellisia. Siksi tämä artikkeli on suhteellinen esitys ja vain vaillinaisessa suhteessa jumalalliseen totuuteen.

[1] **Urantia-kirja** 106:0.1 (1162.1). Lainaus vanhan kirjan mukaan.

Ikuisuus on luodulle saavuttamaton

Ajan absoluutti on ikuisuus. Aikatietoisilla on nykyhetki. Muu aika on joko mennyttä, muistojen varassa olevaa tai ennakoitua tulevaisuutta. Olemme nykyhetkeen sitoutuneita, kuten avaruuteenkin. Ikuisuutta lähestytään vain elämällä nykyhetkessä riittävän pitkä aika. Mutta tuo eletty aika ei ole ajan absoluutti, ikuisuus. Siihen on aina lisättävissä yksi aikayksikkö. Meidän rajoittunut näkökulmamme aiheuttaa sen, ettemme kykene ymmärtämään kvalifioimatonta ajan absoluuttia.

Jumaluuksien tilanne on toinen. Ne ovat ajattomia, eksistentiaalisia ja infiniittisiä. Niille ikuisuuskäsite ei ole ongelma, sillä aika eikä avaruus rajoita niiden tavoitteenasettelua. Aika ja avaruus ovat niiden välineitä tavoitteiden saavuttamiseksi. Jumaluudet ylittävät finiittisyyden ikuisuus- ja äärettömyysongelmat.

Näkökulmien erilaisuus johtaa mielenkiintoiseen tulokseen. Luodun kannalta ikuisuus on saavuttamaton. Voidaanko luodun osalta puhua ikuisista päämääristä? Tarkkaan ottaen ei, sillä kun on saavutettu yksi päämäärä, se avaa uuden ja poistaa edelliseen päämäärään liittyvät rajoitteet.

Jumalalliset päämäärät ovat saavutettavissa

Jumaluudet määrittelevät toteuttamiskelpoisia absoluuttisia päämääriä. Me luodut olemme prosessissa mukana jumaluuksien yhteistyökumppaneina, sillä kokemuksellisuus on keskeinen keino Jumalan lopullisten päämääriin saavuttamisessa, olkoonpa se aika-avaruuteen sidonnaista, ajan ja avaruuden ylittävää tai peräti tuntematonta ja Urantia-kirjassa avoimeksi jätettyä infiniittisyyttä lähellä olevaa finiittisyydessä aktualisoituvien absoluuttisten olentojen ja arvojen aluetta. Ilmoituksenantajat eivät tohdi pohtia finiittisyyden absoluuttisia arvoja, koska sellaisia käsitteitä ei ole (vielä) olemassa. Ne kuvailisivat absoluuttisen kokemuksellisen jumaluuden toimintoja ja ylipersoonallisia toimijoita, joita ei luoda eikä olevaisteta, eikä tiedetä, miten ne ylipäätään tulevat tai kehkeytyvät olemassaolon piiriin tai voisiko ajallisuuden luotu olla tällaisessa jollain tavalla mukana.

3. Jumaluuksien keinoja päämäärien saavuttamiseksi

Jumaluutta voidaan luonnehtia sanoilla ja niitä kuvaavilla esimerkeillä:

1. **Eksistentiaalinen,** kuten Isä, Poika ja Henki
2. **Kokemuksellinen ajassa ja avaruudessa,** kuten Korkein Olento
3. **Assosiatiivinen eli veljellinen ja saavutettavissa oleva,** kuten Seitsenkertainen Jumala
4. **Olevaistumis-kokemuksellinen ajan ja avaruuden ylittäviltä osin,** kuten Perimmäisyyden Jumala
5. **Kokemuksellinen transsendoitujen ylipersoonallisten arvojen ja jumalallisuusmerkitysten Jumala,** kuten kehkeytyvä Absoluuttinen Jumala
6. **Kokemuksellis-eksistentiaalinen,** kuten eksistentiaalisen Jumaluusabsoluutin personoituminen Absoluuttisena Jumalana
7. **Jakamaton,** kuten Paratiisin-Kolminaisuudessa

Jumaluuksien yleistavoitteiden saavuttamiseen kuuluvia menetelmiä voi kuvailla muun muassa seuraavilla käsitteillä:

Integroituminen

Ihmisen osalta kyse on universumiin integroitumisesta, johon kuuluvat ymmärryksen kasvu, kokemuksellisten saavutusten monipuolistuminen ja harmonisen suhteen kehittyminen Paratiisin Kolminaisuuden ja Korkeimman Olennon kanssa. Aineellisten maailmojen finiittinen integroituminen saavutetaan Korkeimman ja Perimmäisen keskinäisissä, toisiinsa limittyvissä toiminnoissa.

Koordinoituminen

Ihmisessä päätösten, ihanteiden ja jumalallisen totuuden koordinoituminen tuottaa vahvan luonteenlujuuden. Kaitselmus, Korkeimman Olennon ja Äärettömän Hengen yhteistoiminta, saa kehkeytyvien universumien toisistaan poikkeavat ilmenemät, fyysiset, mielelliset, moraaliset ja hengelliset ilmiöt koordinoitumaan kokonaisuuden hyväksi Jumaluuden tahtoilmenemän mukaisesti. Koordinoitumisessa osat liittyvät tasapainoisesti kokonaisuuteen.

Korreloituminen

Totuus, kauneus ja hyvyys korreloituvat persoonallisuudessa rakkaudeksi, armoksi ja hoivaksi. Universumien fyysiset, älylliset ja hengelliset osa-alueet ovat jumalallisesti korreloituja.

Laajeneminen

Jumaluuden laajeneminen ja leviäminen, ekspansio, kuuluu evoluutioon sisältyvien tavoitteiden toteutumiseen luomistyön osalohkoilla. Jumaluuden toiminta laajenee kehkeytyvissä universumeissa.

Aktuaalistuminen

Jumaluusabsoluutissa olevien potentiaalien eli jumalallisten arvojen ja merkitysten aktuaalistuminen, kun Absoluuttinen Kolminaisuus saavuttaa täysimääräisyytensä.

Yhdistyminen

Todellisuuden yhdistymisen alkuperä on eksistentiaalinen ja aktuaalistumisen osalta kokemuksellinen. Yhdistymisen määrä riippuu siitä, kuinka laajasti todellisuuden kvalifioinnit ja epätäydellisyydet ovat hävinneet. Niiden mukaisesti määräytyy Kolminaisuuksien Kolminaisuuden aktuaalistumisen aste. Kvalifioimaton totaalinen integroituminen on eksistentiaalista Paratiisin Kolminaisuudessa.

Ykseys

Ihmisestä on määrä tulla täydellistynyt henki, joka saavuttaa täyden todellistumisensa ykseydessä Jumaluuden kanssa, ikuisuudessa tapahtuvassa Jumalan löytämisessä. Jumaluusabsoluutin,

Universaalisen Absoluutin ja Kvalifioimattoman Absoluutin ykseyteen sisältyy koko todellistumisen absoluuttinen lopullisuus. Eksistentiaalinen ykseys on Paratiisin Kolminaisuudessa.

Jos Jumalat olisivat pitäytyneet vain infiniittisyyden maailmoihinsa, ne olisivat ainoat entiteetit olevaisuudessa. Emme tiedä, onko tällaista tilannetta ollutkaan. Mutta jos on ollut, infiniittisyyden maailma on ollut jumalien kannalta valmis ja täydellinen, ovathan jumalat sitä itsekin. Paratiisin saari kuin Havonakin ovat ikuisia aineellisia luomuksia, eksistentiaalisia.

Miksi finiittisiä aineellisia maailmoja luotuine olentoineen on olemassa. Jumalat eivät tee mitään turhaan. Luotujen olemassaololle täytyy olla selkeä tarkoitus, moniakin tarkoituksia. Ei luotuja ole luotu sitä varten, että heidät herätettäisiin kuoleman jälkeen elämään ikuisen autuuden maailmoissa, ja olemaan siellä tekemättä mitään. Luodut osallistuvat itseään suurempaan, joka juontuu jumaluuksien ikuisuuspäämääristä. Näkemys kytkee finiittisyyden ja infiniittisyyden toisiinsa.

Urantia-kirja valottaa asiaa monipuolisesti. Esimerkkinä olkoon luotu, jossa asuu Ajatuksensuuntaaja, Isästä lähtöisin oleva ikuinen entiteetti, joka fuusioituu luodun kanssa. Siinä finiittinen kokemuksellisuus yhdentyy ikuisuutta edustavan Jumalan osasen kanssa. Kyseessä on ylösnousemusmatkan alkuaskel, sillä Isän saavuttaminen kestää kuolevaisen aikahorisontin kannalta lähes ikuisuuden. Fuusio on yksi luodun kehityksen päämäärä: se varmistaa ikuisen olemassaolon. Kun jumaluuksilla eksistentiaalisuus on ilman alkusyytä, kuolevaisella on edessään ”alun jälkeinen kokemuksellinen eksistentiaalisuus” eli koskaan päättymätön olemassaolo ainaisen nykyhetken vallitessa.

Toinen esimerkki on paikallisuniversumimme Luoja-Poika, joka on Jumala-Isän ilmentymä ajallisuudessa niin laajassa merkityksessä kuin se on mahdollista. Jeesus on konkreettisesti Jumala. Mutta lahjoittautumiskokemuksen mukaisesti hän on myös ihminen ja Ihmisen Poika. Saatettuaan lahjoittautumisen menestyksellisesti loppuun hänessä yhdistyvät sekä Jumala että luotu, ja tämä yhdistymä tuottaa ikuisesti enemmän kuin Jumala yksin. Molemmat esimerkit, luotu-Suuntaaja ja Jumala-ihminen, ovat omalta osaltaan osallistuneet Korkeimman Olennon kehitykseen ja sen mukaisesti tulevat olemaan Korkeimman toimijoina kaukaisessa tulevaisuudessa Korkeimman saavutettua persoonallisuutensa.

Tunnettujen päämäärien lisäksi on myös tuntemattomia päämääriä, joita Urantia-kirjassa ei paljasteta. Ne eivät liity välittömästi luotujen ylösnousemukseen. Suurin vaikeus alkaa Perimmäisen jälkeisiä kehityskulkuja tarkasteltaessa. Silloin ollaan tekemisissä absoluuttisiin merkityksiin ja infiniittiseen hengellisyyteen liittyvien päämäärien kanssa.

4. Universumin todellisuustasot

Universumin todellisuustasot ilmenevät lukuisilla toiminnallisen aktiviteetin tasoilla, mutta samalla ne tuovat esiin ajalliseen etenemiseen liittyvät välitavoitteet. Esitys on tiivistetty luettelo Urantia-kirjasta:

Keskeneräiset finiittiset

Tähän kuuluvat kaikki aineellisuudessa asuvista kuolevaisista päämääränsaavuttajiin saakka, mutta jälkimmäisiä lukuun ottamatta. Kyseessä on luomistoiminnan alue.

Maksimifiniittiset

Päämäärän saavuttaneiden kokemuksellisten luotujen nykyinen status. Mutta maksimi on suhteellista, sillä tulevien universumiaikakausina tavoitteet ovat jotain muuta. Ehkäpä saavutettu päämäärä onkin vain aktualisoitunut alku.

Transsendentaaliset

Transsendentaalinen on superfiniittinen taso, joka seuraa finiittistä etenemistä.

Perimmäiset

Tämä taso hipoo kokonaisuniversumin päämäärätasoa.

Ko-absoluuttiset

Kokemuksellisuus projisoidaan luomistoimintaa merkitsevälle kokonaisuniversumin tuolla puolen olevalle toimikentälle.

Absoluuttiset

Kysymys on seitsemän eksistentiaalisen Absoluutin ikuisuusläsnäolosta. Tähän kuuluu (tai saattaa kuulua) kokemuksellista tavoitteiden saavuttamista erityisesti Absoluuttisen Jumalan muodostuessa kokemuksellisuuden ja persoonallistuvan Kvalifioidun Absoluutin toimesta ja näiden yhdistymästä.

Infiniittisyys

Infiniittisyys kattaa kaiken. Se on kvalifioimatonta ykseyttä.

Todellisuus kasvaa universumikaudesta toiseen. Se koskee jopa Havonaa. Ennen evolutionaarisia universumeja Havona ei kokenut mitään evolutionaarista muutosta, mutta nyt tilanne on toinen: Havonakin muuttuu ja integroituu evolutionaarisiin superuniversumeihin. Kasvun rajat kuuluvat kuhunkin superuniversumikauteen, mutta seuraava universumikausi vapauttaa superuniversumit nykyisistä kasvun päämäärää koskevista rajoituksista.

5. Luotujen ikuisuuspäämääriä

Luodun ylösnousemusmatka ja sen takaiset tavoitteet voisivat olla seuraavan polun kaltaisia:

1. Päätös seurata Isän tahtoa.
2. Ylösnousemusmatkan aloittaminen.
3. Fuusioituminen Suuntaajan kanssa.
4. Henkistatuksen saavuttaminen.
5. Havonan ja Paratiisin saavuttaminen.
6. Täydellistyminen.
7. Isän tunnistaminen.
8. Finaliitin asema.
9. Korkeimman Olennon lapsen asema.
10. Seitsemännen persoonallisuus- ja henkitason saavuttaminen.
11. Absoniittisten arvojen tavoittelu.
12. Absoluuttisten arvojen tavoittelu.
13. Jumalan saavuttaminen.
14. Infiniittisyyden loputon tutkiskelu.

Suurin osa edellä esitetyistä tuodaan kirjassa esille. On mainittu, että ihmiset ryhtyvät tavoittelemaan transsendentaalien ohjauksessa ajan ja avaruuden ylittäviä absoniittisia arvoja ja kokemuksia, samoin Infiniittisen läpäisykyky on kerrottu. Omaa tulkintaani on ajatus seitsemännen henki- ja persoonallisuustason saavuttamisen asemasta sekä näkemys absoluuttisen arvojen tavoittelusta.

”Ikuinen tehtävään osoittaminen” on tehtävän osalta ikuinen, mutta luodun kokemuksellisuuden lopullisuutta se tuskin ammentaa tyhjiin. Kyseessä on meidän kokemuksellis-eksistentiaalinen lähestymistiemme ajallis-ikuisuustasoilla, joilla tavoitellaan finiittis-absoluuttisia arvoja. Vieläpä silloin, kun jumaluuksien ikuisuustavoitteet täyttyvät, me tavoittelemme infiniittisyyden loputonta tutkimista ja Isän tuntemisessa etenemistä. Urantia-kirjassa mainitaan, että luodun kehityksen lopullisuudessa luotu voisi läpäistä infiniittisyyden, kokea rajoitetusti jumaluuden, ehkäpä samoilla Jumalassa menettämättä erillisyyttään ja itsenäisyyttään. Persoonallisuuden osalta se on koskaan päättymätön tutkimusretki.

Luotu jakaa ikuisuuskokemuksensa Jumalan ajattomuuskokemuksen kanssa. Osa integroituu kokonaisuuteen. Luodun kokemus ei muuta Jumalia, mutta rikastuttaa niitä. Luodun kokemus on yksi välttämätön osa Isän ikuisuustavoitteiden saavuttamisessa, sillä kokemuksellis-eksistentiaalisen ykseyden saavuttaminen, jopa yhdentyminen, ei ole mahdollista ilman luotujen kokemuksellista osallistumista.

6. Esimerkkejä ikuisuuksista

Finaliittien Paratiisin kierros

Nostan ensimmäiseksi ikuisuuskäsitteen konkreettiseksi esimerkiksi kuolevaisen nimittämisen finaliitiksi. Nykyisen universumikauden aikana kaikissa superuniversumeissa on käytäntönä, että finaliitit palaavat paikallisuniversumin palvelukseen. Paratiisin kierroksen suorittaneita finaliitteja on vielä kovin vähän. Meidän paikallisuniversumimme on muihin vastaaviin verrattuna nuori luomus. Kun tämä tieto suhteutetaan paikallisuniversumimme ensimmäisten asuttujen sfäärien syntyhetkeen, voimme päätellä, että Paratiisin kierros kestää meidän ajallisten luotujen käsityskykymme mukaan ikuisuuden.

Asuttujen planeettojen määrä

Olemme nuoren paikallisuniversumimme asukkaita. Tavoite on noin 10 miljoonaa asutettua planeettaa, mutta tähän mennessä niitä on vajaa 4 miljoonaa (tarkasti 3 840 101), siis koko paikallisuniversumin elinkaaren aikana. Jos järjestelmään on syntynyt neljä miljoonaa planeettaa sen ensimmäisen asutetun maailman jälkeen, sfäärien määrä näyttää kasvavan varsin hitaasti. Kun tavoitteesta puuttuu vielä lähes 60 %, sen saavuttamiseen kuluu valtavasti aikaa.

Superuniversumin kehittyminen ja ulkoavaruuden tulevat luomukset

Paikallisuniversumimme järjestysnumero on 611121, joka kertoo universumimme nuoruudesta. Seitsemästä superuniversumista paikallisuniversumeja puuttuu lähes 90 000. Niitä ei tehdä nopeaan tahtiin: Nebadonin syntyhistoria on hieman alle 1000 miljardia vuotta.

Kymmenen miljoonan sfäärin asuttaminen ei vielä tarkoita, että ne olisivat lähelläkään valoa ja elämää. Paikallisuniversumin saavuttaessa Valon ja Elämän aikakauden on sitä paikalla todistamassa Majeston Korkeimman Olennon edustajana. Oletan maininnan perustuvan tietoon, että joissain jossain on niin käynyt. Ne ovat vanhoja universumeja. Superuniversumin asettuminen Valon ja Elämän aikakauteen ja varsinkin Valon ja Elämän seitsemänteen vaiheeseen kestää mielestämme ikuisuuden.

Sen jälkeen annetaan todennäköinen määräys ulkoavaruuden superuniversumien asuttamisesta. Niiden paikallisuniversumit perustetaan nykyistä vastaavalla tavalla Luoja-Poikien ja Seitsenkertaisen Jumalan johdolla – hyvin hitaasti. Valtava mittakaava edellyttää valtavaa määrää Luoja-Poikia. Isän ja Pojan ihanteita lienee rajoittamattomasti, joten heitä riittää. Kyseessä on vasta toisen kokemuksellisen eli Perimmäisen Jumalan toimipiirin rakentaminen.

Absoluuttisen Jumalan toimipiiristä ja eksistentiaalista absoluuttisuutta lähellä olevista olennoista kirjassa ei juuri ole mainintoja. Koska absoluuttisia arvoja otaksutaan olevan äärettömästi, niiden aktualisoituminen vienee vielä jonkin futuristisen ikuisuuden.

7. Lopuksi

Isä toimii kahdella tavalla: 1) hän tuo itsensä finiittisten olentojen luokse jakamalla minuuttaan kaikkialle ja 2) vetää luotuja puoleensa saattaakseen heidät täydellisiksi ja kykeneviksi toimimaan ikuisuuden saatossa yhä ylenevillä kokemuksellisuustasoilla.

Tämä muistuttaa läheisesti Jeesuksen käyttämää arviointimenetelmää: ”Tuoko se Jumalan lähemmäksi ihmistä?” ja ”Viekö se ihmisen Jumalan luokse?”.

Isän tapa toimia johtaa ikuisuudessa väistämättä finiittisen ja infiniittisen integroitumiseen, joka saavuttaa huippunsa kokemuksellisuus-eksistentiaalisuusyhdentymässä siinä vaiheessa, kun kaikki kolme kokemuksellista jumaluutta ovat aktualisoituneet ja viime kädessä siinä vaiheessa, kun Jumaluusabsoluutin potentiaalit ovat aktualisoituneet ja Jumaluusabsoluutti on eksistentiaalisena aktuaalistunut yhdentyneenä kokemukselliseksistentiaalisena persoonana. Jäljelle jää Kolminaisuuksien Kolminaisuus ja sen kehkeytyminen, mutta universumifilosofit eivät näe, että se koskaan personoituisi.

Luodut tavoittelevat Isän tuntemista. Molemmat kaipaavat toisiaan: Isä luotuja, luodut Isää. Ajan ja ikuisuuden luonteeseen kuuluu, että saavutettu päämäärä paljastuu välitavoitteeksi tiellä kohti yhä korkeampaa keskinäistä tuntemisen tasoa. Saattaa olla, että jossain ikuisuuden jälkeisessä vaiheessa ja suuren syklin toteutuessa molemmat tunnistavat toisensa ja luotu voi samoilla Isän infiniittisyydessä.

> *Kokonaisuuden integroituminen, koordinoituminen, korreloituminen, laajeneminen, aktuaalistuminen, yhdistyminen ja ykseys: Ne toteuttavat päämäärät ikuisuudessa – lukuisten välitavoitteiden kautta.*

> *Mikä tulee olemaan* ylösnousemuskuolevaisen *ikuinen kohtalo, sen määräävät hetki hetkeltä tulokset, jotka saavutetaan päivästä päivään elämällä. Tämän päivän teot ovat huomispäivän kohtalo*[2]*,* seuraava välitavoite*.*

[2] **Urantia-kirja**, 48:7, (557.10)
Huomautus: Artikkelin laadinnassa olen käyttänyt tekoälyä assistenttina aineiston hakemisessa, tekstini oikeakielisyyden tarkastamisessa, Word-layoutin suunnittelussa ja englanninkielisen version käännöksessä. Tekstin olen kirjoittanut muististani pala palalta, sitten ryhmitellyt, jäsentänyt, täydentänyt ja tiivistänyt.